

Sygn. akt II KO 4/06

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 23 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Piotr Hofmański (sprawozdawca)

Sędziowie SN – Józef Dołhy

Dorota Rysińska

na posiedzeniu

w sprawie **M. K.**

w przedmiocie wniosku sądu właściwego do rozpoznania sprawy o przekazanie jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w P. z dnia 17 stycznia 2006 r., sygn. VII K/06,

skierowanego w trybie art. 37 kpk do Sądu Najwyższego

p o s t a n o w i ł:

wniosek Sądu Rejonowego w P. uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W.

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2006 r. Sąd Rejonowy w P. zwrócił się z inicjatywą do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy oskarżonego innemu sądowi równorzędnemu, motywując to okolicznością, że sprawa przeciwko M.K. dotyczy tego samego zdarzenia faktycznego, co do którego uprzednio Sąd Najwyższy w trybie art. 37 k.p.k. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Wł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu Rejonowego w P. jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak jest w niniejszej sprawie. Sprawa M. K. została wyłączona na etapie postępowania przygotowawczego ze sprawy o rozbój popełniony w P. na szkodę M. L. w P. w dniu 15 stycznia 2005 r., ze względu na niemożność ujęcia tego podejrzanego. Sprawa przeciwko trzem pozostałym podejrzanym o dokonanie wspomnianego rozboju została zakończona wniesieniem aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w P., a następnie postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2005 r. przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we W.

Zdaniem Sądu Najwyższego łączność przedmiotowa spraw M. K. oraz trzech współsprawców czynu, o popełnienie którego został oskarżony, stanowi wystarczającą przesłankę dla stwierdzenia, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu we W. i łącznego jej rozpoznania. Ponieważ argumenty za przekazaniem sprawy Sądowi rejonowemu

we W. wskazane zostały uprzednio w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2005 r., dla uzasadnienia postanowienia w sprawie niniejszej wystarczające jest wskazanie na potrzebę łącznego rozpoznania sprawy wszystkich oskarżonych oraz na okoliczność, iż sprawa przekazana Sądowi Rejonowemu we W. i prowadzona tam pod sygnaturą II K .../05 dotychczas się nie rozpoczęła i nic nie stoi na przeszkodzie połączeniu jej ze sprawą oskarżonego M. K.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w postanowieniu.